

[Justitsministeren.]

kan forlanges afholdt hos en insolvent skyldner, ikke skal gælde for skatte- og afgiftskrav. Endvidere blev der rejst tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, at det offentlige altid ved inddrivelsen er i stand til at tage de fornødne sociale hensyn.

Justitsministeriet har på baggrund af kritikken på ny drøftet spørgsmålet om det offentliges fortrinsstilling med finansministeriet, men som nævnt er forslaget ikke ændret på dette punkt. Det er min opfattelse, at man ikke umiddelbart kan sammenligne behovet for tvangsinddrivelsesmuligheder hos det offentlige og hos private, således at der kan blive tale om en ligestilling. Jeg er klar over, at der er meget delte meninger om dette spørgsmål, og jeg vil selvfølgelig være villig til at drøfte dette og andre spørgsmål i retsudvalget.

I bemærkningerne til lovforslaget er merudgiften ved forslagens gennemførelse anslået til ca. 1,2 mill. kr. årligt. Det følger af sagens natur, at et sådant skøn er behæftet med stor usikkerhed, og jeg vil bestræbe mig på at begrænse udgiften mest muligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene og de bemærkninger, der ledsager dem, skal jeg anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Fremdeles tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ligsyn m. v.*

Lovforslaget tilsigter især at skabe grundlag for en sikrere og mere ensartet praksis med hensyn til en konstatering af de forhold omkring dødsfald, som der består en offentlig interesse i at få fastslået, herunder også dødsfald i forbindelse med trafikulykker og arbejdsulykker.

Den gældende ligsynslov stammer fra 1871 og er gennem årene blevet tilpasset samfundsudviklingen ved administrative forskrifter, hvilket imidlertid er sket på bekostning af overskueligheden, således at der er åbnet plads for væsentlige tvivls-spørgsmål.

Det foreliggende lovforslag, som bygger på en betænkning vedrørende revision af ligsynsloven m. v., er først og fremmest udtryk for en ajourføring og videreudvikling af de gældende regler om foretagelse af almin-

delige og medico-legale ligsyn og medico-legale obduktioner. Forslaget vil blandt andet medføre, at man overalt i landet vil følge de samme regler ved afgørelsen af, i hvilket omfang sådanne ligsyn og obduktioner skal foretages. Herudover foreslås en række ændringer i forhold til gældende regler som nærmere omtalt i forslagets almindelige bemærkninger.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Desuden tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr.*

Formålet med lovforslaget er især at gennemføre en forhøjelse af vederlag og rejsegodtgørelse til voldgiftsmænd, der medvirker i husdyrvoldgiftssager.

De gældende satser for vederlag og rejsegodtgørelse er fastsat i 1962. Den udvikling i løn- og prisniveauet, der siden har fundet sted, gør det nødvendigt nu at foretage en forhøjelse af satserne.

Medens beløbenes størrelse hidtil har været fastsat i selve loven, indeholder lovforslaget — i lighed med retsplejelovens bestemmelser om ydelser til lægdommere og vidner m. v. — en hjemmel for justitsministeren til at fastsætte vederlag og rejsegodtgørelse til voldgiftsmændene. Dette vil muliggøre en justering af beløbene med kortere mellemrum i det omfang, det måtte vise sig påkrævet.

Også lovens bestemmelse om udskrifter af voldgiftsbøgerne er efter ændringen af retsavgiftslovens regler om retsbogsudskrifter forældet og foreslås derfor ændret.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af auktionslederloven.*

Formålet med lovforslaget er især at gennemføre en ændring af reglerne om fastsættelse af auktionslederens vederlag for afholdelse af auktioner.

[Justitsministeren.]

Efter de gældende regler tilkommer der auktionslederen et vederlag på 1 pct. af budsummen med visse tillæg. Auktionslederens samlede vederlag udgør dog mindst 50 kr., og for en aflyst auktion betales 25 kr. Reglerne, der findes i selve loven, har fået deres nuværende formulering i 1969. Den udvikling i løn- og prisniveauet, der siden har fundet sted, gør det fastsatte minimumsvederlag på 50 kr. ganske utilstrækkeligt. Endvidere vil den gældende procentsats føre til, at auktionslederens vederlag ikke vil komme til at stå i rimeligt forhold til hans arbejdsindsats ved langvarige auktioner, der omfatter forskelligartede genstande af ringe værdi. Omvendt bevirker reglen, at auktionslederen i tilfælde, hvor auktionen omfatter mange ensartede genstande af større værdi, kan tilkomme et uforholdsmæssig højt vederlag.

Af praktiske grunde foreslås det, at de nærmere regler for vederlagets beregning i fremtiden fastsættes af justitsministeren ved bekendtgørelse. Den nærmere udformning af reglerne vil finde sted efter forhandling med auktionslederforeningen.

Auktionslederloven indeholder en bestemmelse om, at auktionslederen skal give fogden meddelelse om auktioner, forinden de afholdes. Formålet med denne bestemmelse har været at sikre, at retsafgiften for afholdelse af auktioner blev betalt. Efter at denne afgift i 1969 er bortfaldet, er bestemmelsen blevet overflødig og foreslås derfor ophævet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Brixtofte*) (V):

På venstres vegne skal jeg hermed fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om adgang til indførelse af andelslejligheder i det almennyttige byggeri.*

Forslagets indhold svarer til det forslag til folketingsbeslutning, som venstre fremsatte den 8. november 1973 (Folketings-tidende 1973-74, 1. samling, forhandlingerne sp. 1102, og tillæg A, sp. 959), og som blev genfremsat den 21. maj 1975 (Folketings-tidende 1974-75, 2. samling, forhandlingerne sp. 5930, og tillæg A, sp. 5049).

Forslagsstillerne er opmærksom på, at der skal sikres fortsat finansiering af nyt almen-nyttigt boligbyggeri i det omfang, der er aftalt i det i 1974 indgåede boligforlig. Derfor er det en forudsætning for forslaget til folketingsbeslutning, at reglerne for oprettelse af andelsboliger i det almennyttige boligbyggeri respekterer denne side af boligforliget.

Forslaget, der således fremsættes med respekt for det indgåede boligforlig, har til formål at gøre det muligt for lejerner i det almennyttige byggeri at eje deres boliger.

Venstre er af den opfattelse, at en styrkelse af selvejet i boligsektoren har store samfundsøkonomiske og menneskelige fordele.

Erfaringerne fra de andelsboligforeninger, der er blevet oprettet inden for det private udlejningsbyggeri, viser, at andelsboligformen styrker den enkeltes interesse for at vedligeholde og forbedre boligstandarden. Dette indebærer en væsentlig samfundsøkonomisk gevinst.

Hertil kommer, at denne boligform giver beboerne større muligheder for på demokratisk vis at administrere alle forhold vedrørende deres bolig.

I forbindelse med forslaget opfordrer venstre boligministeren til at sætte en undersøgelse i gang, der dels kan belyse problemerne i forbindelse med opførelse af nybyggeri på andelsbasis og dels undersøge andre spørgsmål i forbindelse med forholdet mellem andelsboligforeninger og lovgivningen, herunder bestemmelser for andelsboligernes skattemæssige placering.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Kaj Hansen*) (DKP):

Herved tillader jeg mig at fremsætte *for-slag til folketingsbeslutning om forbud mod opdeling af ejendomme i anpartslejligheder*, idet jeg i øvrigt henviser til forslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Voigt*) (FP):

Jeg tillader mig herved at genfremsætte *for-slag til folketingsbeslutning om brandvæsen og redningskorps, herunder civilforsvaret.*

En varm sommer er til ende, og brandkorps, kommunale, private som civilforsvaret blev spændt for opgaver så store, at de næppe har prøvet noget lignende før. Civilforsvaret var ude i løsning af opgaver,